

Список використаних джерел:

1. Кучерявенко Н.П. Налоговые процедуры: правовая природа и характеристика: монография. К.: Правова єдність, 2009. 496 с.
2. Монаєнко А.О. До питання щодо можливості оскарження в судовому порядку окремих актів суб'єктів владних повноважень в сфері податкових правовідносин. Право України. 2014. № 11. С. 190–194.
3. Воронова Л.К., Кучерявенко М.П., Пришва Н.Ю. та ін. Фінансове право України: навч. посібник для студ. вищ. навч. закл. К.: Правова єдність, 2009. 395 с.

УДК 342.92

ГЛУЩЕНКО С.А.

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
ПЕНСІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДЯН, ЯКІ ПОСТРАЖДАЛИ
ВНАСЛІДОК ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ**

Стаття присвячена з'ясуванню сутності адміністративно-правового регулювання у сфері пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Проаналізовано норми Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», а також відповідні постанови Кабінету Міністрів України. Обґрунтовується, що доцільно систематизувати нормативно-правові акти у сфері соціального захисту вказаної категорії громадян, усунувши внутрішні протиріччя та дублювання актів, та прийняти нову редакцію Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, пенсійне забезпечення, Чорнобильська катастрофа.

Статья посвящена выяснению сущности административно-правового регулирования в сфере пенсионного обеспечения граждан, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы. Проанализированы нормы Закона Украины «О статусе и социальной защите граждан, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы», а также соответствующие постановления Кабинета Министров Украины. Обосновывается, что целесообразно систематизировать нормативно-правовые акты в сфере социальной защиты указанной категории граждан, устранив внутренние противоречия и дублирование актов, и принять новую редакцию Закона Украины «О статусе и социальной защите граждан, пострадавших вследствие Чернобыльской катастрофы».

Ключевые слова: административно-правовое регулирование, пенсионное обеспечение, Чернобыльская катастрофа.

The article is sanctified to finding out of essence of the administrative adjusting in the field of the pension system of citizens that suffered as a result of the Chornobyl' catastrophe. The norms of Law of Ukraine are analysed "About status and social defense of citizens, that suffered as a result of the Chornobyl' catastrophe", and also resolution of Cabinet of Ministers of Ukraine. Grounded, that it is expedient to systematize normative acts in the field of social defense of the indicated category of citizens, removing self-contradictions and duplications of acts, and to accept the new release of Law of Ukraine "About status and social defense of citizens that suffered as a result of the Chornobyl' catastrophe".

Key words: administrative adjusting, pension system, Chornobyl' catastrophe.

Вступ. У нашій державі на конституційному рівні закріплено право громадян на соціальний захист, що гарантується загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням за рахунок страхових внесків фізичних та юридичних осіб, а також бюджетних та інших джерел відповідного забезпечення. Окрім того, вітчизняним законодавцем гарантовано, що пенсії та інші види соціальних виплат і допомоги мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму. Водночас у нинішніх складних соціально-економічних реаліях та за подальшого реформування вітчизняної системи пенсійного забезпечення особливого значення набуває питання ефективного адміністративно-правового регулювання у сфері пенсійного забезпечення, зокрема громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Теоретико-правові аспекти адміністративно-правового регулювання у сфері пенсійного забезпечення досліджували такі вітчизняні науковці, як В.Б. Авер'янов, Н.Б. Болотіна, Н.П. Борещька, Б.О. Зайчук, Е.М. Лібанова, Л.Ю. Малюга, М.М. Папієв, О.М. Охотнікова, Ю.М. Салецький, І.М. Сирота, Б.І. Сташков, В.Г. Потапенко та інші.

У своїх наукових працях Н.Б. Болотіна [1] розглядає термінологічні поняття пенсійного забезпечення в загальному та спеціальному значеннях. О.В. Клименко [2] та О.М. Охотнікова досліджують проблеми державно-правового механізму подолання наслідків Чорнобильської катастрофи, охоплюючи різні напрямки соціального забезпечення громадян. Питання змісту системи законодавства з проблем подолання наслідків Чорнобильської катастрофи з'ясовує В.Ф. Опришко [3], а також надає пропозиції щодо його вдосконалення та систематизації.

Постановка завдання. Мета статті полягає у з'ясуванні сутності адміністративно-правового регулювання в сфері пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Результати дослідження. У межах характеристики адміністративно-правового регулювання у сфері пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, зауважимо, що у вітчизняному законодавстві паралельно застосовуються терміни «соціальний захист» та «соціальне забезпечення». Тому з метою усунення термінологічної плутанини передусім у загальних рисах зупинимось на основних відмінностях між зазначеними поняттями.

На думку Н.Б. Болотіної, соціальний захист – це важлива функція соціальної держави, яка полягає у практичній діяльності державних органів та органів місцевого самоврядування, а також недержавних закладів щодо реалізації соціальної політики, спрямованої на забезпечення життєдіяльності громадян і досягнення гідного життєвого рівня. Соціальний захист науковець розуміє як спеціальну регулятивну систему щодо окремих категорій населення, соціальних груп, працівників, які потребують з певних причин особливого соціального піклування [1].

Погоджуючись із цією думкою, Є.Є. Мачульська підкреслює, що соціальний захист осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи складається із соціального забезпечення, окремих гарантій щодо охорони здоров'я, праці, навколишнього природного середовища, мінімальної оплати праці та інших заходів, які є необхідними для нормальної життєдіяльності людини і функціонування держави [4, с. 21].

М. І. Іншин та В.Ш. Шайхатдінов вважають, що соціальний захист є однією із функцій держави, яка піклується про матеріальне забезпечення непрацездатних громадян. Водночас П. М. Рабінович навпаки вважає, що термін «соціальне забезпечення» є більш точним, ніж термін «соціальний захист», оскільки захист він розглядає як тимчасову дію на певний термін, а забезпечення – це тривалий процес, який діє в часі та має сталий характер [4, с. 24]. З огляду на сказане зробимо висновок, що соціальне забезпечення за своїм змістом має вужче значення, ніж соціальний захист, а тому є його невід'ємною частиною, підгалуззю соціального захисту.

Водночас у науковій літературі та положеннях окремих нормативно-правових актів крім таких понять як «соціальний захист», «соціальне забезпечення» широко застосовується термін «пенсійне забезпечення», що зумовлено розвитком законодавства України про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування. У зв'язку із чим, соціальний захист став складовою загальнообов'язкового державного соціального страхування, право на яке мають застраховані громадяни України, іноземці, особи без громадянства та члени їх сімей [5]. Отже, виокремлення поняття «пенсійне забезпечення» за своїм змістом та суттю розкриває пенсійні правовідносини окремого кола осіб, зокрема й осіб із числа постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, до яких належать і особи, звільнені з військової служби та особи начальницького і рядового складу.

Провідне місце серед нормативно-правових актів щодо питань, пов'язаних із Чорнобильською катастрофою, належить Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які

постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». Він має міжгалузевий характер, оскільки включає норми, які належать до різних галузей права, зокрема трудового, житлового, цивільного, транспортного, земельного, банківського, аграрного, медичного, соціального забезпечення тощо [6]. Особливостями цього Закону є також те, що згідно з його положеннями державні пенсії призначаються тільки тим особам, які віднесені до I категорії, тобто особи з інвалідністю I, II та III групи, причинний зв'язок хвороб, інвалідності і смерті яких пов'язані з дією іонізуючого випромінювання та інших шкідливих чинників внаслідок аварії на Чорнобильській АЕС та члени сімей померлих. Що стосується осіб, які віднесені до 2, 3 та 4 категорій, то державна пенсія призначається їм за іншими законами, які регулюють питання пенсійного забезпечення, з урахуванням пільг зі зниження пенсійного віку, встановленого для одержання державних пенсій та пільгового порядку обчислення стажу роботи з ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС у зоні відчуження.

У розділі VI Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» передбачено надання пільг і компенсацій всьому населенню, яке постраждало від Чорнобильської катастрофи, громадянам, які були відселені із забрудненої радіоактивної зони. Цій категорії, крім відповідного пенсійного забезпечення, надається безоплатне житло, компенсація відселенням громадянам за майно, втрачене у зв'язку з евакуацією тощо.

Водночас пенсійне забезпечення постраждалих 2, 3 та 4 категорій, які мали право на одержання державної пенсії, на час прийняття Закону «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», визначалось тільки двома законами, зокрема «Про пенсійне забезпечення» та «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» [6; 7; 8]. З прийняттям Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» дещо розширилась структура суб'єктів державного управління та відповідно розширились повноваження вже існуючих державних органів, удосконалювалися методи адміністративно-правового регулювання.

На сьогодні реалізація державної політики щодо адміністративно-правового регулювання соціального забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюється Міністерством соціальної політики України, Міністерством охорони здоров'я України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій та Пенсійним фондом України. Діяльність цих суб'єктів державної влади регламентовано положеннями про них, якими визначені зміст та форми управлінської діяльності щодо забезпечення реалізації державної політики у сфері соціального захисту та пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

На думку окремих фахівців в аналізованій сфері, передача до Міністерства соціальної політики України значної частини повноважень і бюджетних чорнобильських програм є логічним та виваженим кроком, оскільки саме це міністерство є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямована на вирішення соціальних питань, який має напрацьовані схеми і механізми розподілу виплат [4, с. 37]. Зауважимо, що у профільній Державній службі України з надзвичайних ситуацій на виконання норм, передбачених Законом України «Про державний бюджет на 2017 рік», зменшено кількість повноважень після передачі Міністерству соціальної політики України питань, що стосуються надання компенсаційних виплат, доплат і допомог постраждалим. Отже, профільне відомство опікується досить вузьким колом питань, що стосуються забезпечення безпечного стану та радіаційної і ядерної безпеки зони відчуження та об'єкта «Укриття», поводження з радіаційними відходами.

Аналізуючи Закон України «Про статус осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», зазначимо, що він передбачає гарантовані державою пенсійні виплати у вигляді державної пенсії та додаткової для всіх постраждалих категорій в зв'язку із тяжкими наслідками, що виникли в результаті масштабної техногенної катастрофи. Однак з 2004 року в зв'язку із прийняттям Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» та з кожним наступним роком спостерігається стрімка тенденція щодо скорочення чисельності працюючих пенсіонерів, і відповідно зростає кількість пенсіонерів, які потребують збільшення фінансової допомоги, що призводить до зростання випадків суїциду серед людей похилого віку, які, втративши роботу, втрачають віру в себе, втрачають друзів, відчують свою непотрібність, безкорисність [8].

Законом не враховано того факту, що значна частина постраждалих із числа осіб з інвалідністю працює та сплачує відповідні внески, тим самим напрацьовує собі страховий стаж,

який ніяким чином за теперішнім законодавством не впливає на розмір пенсії по інвалідності, призначеної відповідно до Закону України «Про статус осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи». У результаті цього у працюючого постраждалого інваліда відсутній інтерес у офіційній зайнятості, що своєю чергою породжує тіньову заробітну плату та, як наслідок, нестабільність у фінансових справах держави. На наш погляд, врегулювання цього питання сприятиме легалізації заробітної плати, оскільки працюючий пенсіонер зможе відчувати результати своєї трудової діяльності не тільки в отриманні доходу, а й у підвищеному розмірі пенсії.

Однак варто зазначити, що постраждалі внаслідок Чорнобильської катастрофи особи, окрім цього статусу, здебільшого мають ще і інші пільги, передбачені іншими законами України, зокрема такими, як «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про основні принципи соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні», «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» та іншими. Таким чином, адміністративно-правове регулювання в сфері пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюється низкою законів, які закріплюють право цих громадян на соціальний захист.

У зв'язку з трансформаційними процесами економіки нашої держави відбулися значні зміни в системі пенсійного забезпечення, що вплинуло на всі категорії одержувачів пенсій, зокрема на осіб, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Ці зміни стосуються тривалості страхового стажу, з яким пов'язані пенсійні реформи 2004, 2011, 2015 та 2017 рр. За цей час тривалість страхового стажу для одержувачів пенсії відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», чисельність яких складає майже 1% від загальної кількості пенсіонерів, постійно змінювалась.

На наш погляд, такі різкі зміни щодо зменшення тривалості страхового стажу в 2004 році призвело до порушення страхових принципів в солідарній системі, оскільки розмір пенсії не залежить від сплати страхових внесків та тривалості страхового стажу. Також такі кроки щодо зменшення тривалості страхового стажу негативно відобразились і на бюджеті Пенсійного фонду України: із збалансованої в 2004 році дохідної та видаткової частини – до дефіциту вже з 2009 року понад 13,0 млрд грн, в 2010 році понад 26,0 млрд грн, а в 2017 році майже 58 млрд грн. Вказані зміни були продиктовані положеннями таких нормативно-правових актів: постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2004 «Про затвердження бюджету Пенсійного фонду України на 2004 рік»; постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2009 «Про затвердження бюджету Пенсійного фонду України на 2009 рік»; постановою Кабінету Міністрів України від 18.01.2017 «Про затвердження бюджету Пенсійного фонду України на 2017 рік»; постановою Кабінету Міністрів України від 25.02.2015 «Про затвердження бюджету Пенсійного фонду України на 2015 рік».

Проблемним питанням у сфері пенсійного забезпечення осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, є також складна законодавча система. Прикладом слугує пенсійна виплата як додаткова пенсія за шкоду, заподіяну здоров'ю, що була прийнята в 1993 році. Відносно неї нині прийнято чотирнадцять постанов Кабінету Міністрів України. Така кількість підзаконних правових актів тільки по одній пенсійній виплаті порушує принципи прозорості та відкритості, оскільки особливість пенсійних правовідносин полягає в тому, що вони не зникають із часом, а залишаються із суб'єктом з моменту їх виникнення до того часу, поки вони не зміняться [9]. Крім того, погоджуємося із твердженням В.Ф. Опришка про те, що розвиток законодавства в Україні в сфері пенсійного забезпечення здійснюється безсистемно, хаотично, непослідовно, без урахування відповідної логіки і пріоритетів. Такі негативні висновки наукової спільноти поділяє значна частина населення, яке готове стати повноправними партнерами в обговоренні проєктів нормативних актів з цих питань.

Зазвичай на парламентських слуханнях, які щороку проводяться Верховною Радою України напередодні роковин Чорнобильської трагедії, піднімаються питання щодо удосконалення пенсійного законодавства для постраждалих, здебільшого стосуються тільки осіб, віднесених до I категорії із числа ліквідаторів наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Але під час реалізації цих рішень питання щодо удосконалення пенсійного законодавства як для цієї категорії постраждалих, так і для інших залишаються із року в рік відкритими. З огляду на це ті рішення, які приймаються Верховною Радою України за результатами парламентських слухань щодо удосконалення механізму визначення розмірів пенсії постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, здебільшого мають формальний характер, не обов'язковий до виконання.

Це сприяло в 2014 році зростанню соціальної напруги серед постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи, що викликало прийняття Закону України від 28 грудня 2014 року № 76-VIII «Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України» щодо скорочення пільг і компенсацій постраждалим внаслідок Чорнобильської катастрофи, ліквідації зони посиленого радіоекологічного контролю та зміни процедури перегляду меж зон радіоактивного забруднення територій, а також Закону України від 2 березня 2015 року № 213-VIII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо пенсійного забезпечення» стосовно оподаткування пенсій громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи. Таким чином, на адміністративно-правове регулювання в сфері пенсійного забезпечення громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи, здебільшого впливають внутрішньодержавні фактори, що пов'язані із політичними силами, станом розвитку економіки, соціальних відносин.

Негативне значення для рівня довіри частини суспільства до держави має прийнятий 10 жовтня 2017 року Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій», яким скасовані такі види спеціального пенсійного забезпечення, як пенсії науковцям, журналістам, працівникам органів місцевого самоврядування, працівникам дипломатичної служби, але не враховано факт сплати впродовж десяти років підвищеної ставки збору від 1 до 5% сукупного оподаткованого доходу, як гарантії на отримання пенсії в підвищеному розмірі відповідно до законодавства, яким це право гарантувалось. Не виключенням є і скасування норм, а також внесення змін до окремих положень Закону України «Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Висновки. З урахуванням вищевикладеного слід зробити висновок, що сучасний стан законодавства, що регулює соціальний захист громадян, постраждалих від катастрофи на Чорнобильській АЕС, є незадовільним. Спеціальний закон у цій сфері, формально будучи основним нормативним актом, фактично поглинається системою підзаконних актів, які часто звужують обсяг та зміст прав постраждалих громадян, що проявляється у зменшенні розмірів соціальних виплат, звуженні обсягу соціальних послуг, призупиненні дії чинних правових норм, що передбачають надання пільг, компенсацій. Тому доцільно систематизувати нормативно-правові акти у сфері соціального захисту громадян, постраждалих від Чорнобильської катастрофи, усунувши внутрішні протиріччя та дублювання актів, та прийняти нову редакцію Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи».

Крім того, підзаконні акти у сфері соціального забезпечення громадян, постраждалих від Чорнобильської катастрофи, повинні регламентувати та роз'яснювати виконання закону без зміни його суті та змісту. Необхідно припинити практику прийняття нормативних актів, які звужують зміст та обсяг визначених законом прав, оскільки всупереч відповідним конституційним положенням актами Кабінету Міністрів України систематично змінюється рівень соціального забезпечення громадян, постраждалих від Чорнобильської катастрофи.

Список використаних джерел:

1. Захист соціальних прав людини і громадянина в Україні: проблеми юридичного забезпечення: матеріали науково-практичної конференції (Київ, 30 січня 2003 р.) / за ред. канд. юрид. наук Н.Б. Болотіної. Київ: «МП Леся», 2003. С. 15–16.
2. Клименко О.В. Державно-правовий механізм подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. Актуальні проблеми регіонального управління та місцевого самоврядування: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 25-м роковинам Чорнобильської катастрофи (Київ, 18 травня 2011 р.); М-во освіти і науки, молоді та спорту України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана» / відп. ред. В.Ф. Опришко, ФП Шульженко. Київ: КНЕУ, 2011. С. 311–318.
3. Опришко В.Ф. Система законодавства з питань подолання наслідків Чорнобильської катастрофи. Правове регулювання економіки: зб. наук. праць. Вип. 10. К.: КНЕУ, 2010. 356 с.
4. Малога Л.Ю. Соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи: монографія. К.: «Хай-Тек Прес», 2013. 264 с.
5. Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування: Закон України від 09.07.2003р. №1058-IV (зі змінами) / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№ 49–51. Ст. 376.
6. Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи: Закон України від 28 лютого 1991 року за №796-XII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 16. 200 с.

7. Про пенсійне забезпечення: Закон України від 05.11.1990 №1877-XI. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 1992. – № 3. – С.17.

8. Закон України «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ» від 20 грудня 1990 року №1774-XII / Верховна Рада України. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 1. Ст. 1.

9. Глушенко С.А. Правові проблеми подолання наслідків Чорнобильської катастрофи: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої 25-м роковинам Чорнобильської катастрофи (Київ, 18 травня 2011 р.); М-во освіти і науки, молоді та спорту України, ДВНЗ «Київ. нац. екон. ун-т ім. В. Гетьмана» / ред. В.Ф. Опришко, ФП Шульженко. Київ: КНЕУ, 2011. 137 с.

УДК 342.951

ГОРОДЕЦЬКА І.А.

ЩОДО РОЗУМІННЯ І СПІВВІДНОШЕННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРОЛЮ ТА НАГЛЯДУ У ГАЛУЗІ ОХОРОНИ, ВИКОРИСТАННЯ І ВІДТВОРЕННЯ ТВАРИННОГО СВІТУ: АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У статті сформований алгоритм дослідження проблеми співвідношення контролю та нагляду. З'ясовується питання співвідношення державного контролю та нагляду у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу. Обґрунтовано, що державний контроль у цій галузі слід розглядати як складову системи державного контролю в галузі охорони навколишнього природного середовища; інструмент реалізації національної екологічної політики; функцію (напрямок) державного управління у розглядуваній галузі; діяльність уповноважених законом суб'єктів публічної влади, спрямовану на забезпечення дотримання усіма учасниками суспільних відносин у цій галузі вимог відповідного законодавства, попередження, своєчасне виявлення правопорушень і вжиття заходів щодо їх усунення.

Ключові слова: державний контроль, нагляд, співвідношення, галузь охорони, використання і відтворення тваринного світу.

В статье сформирован алгоритм исследования проблемы соотношения контроля и надзора. Выясняется вопрос соотношения государственного контроля и надзора в отрасли охраны, использования и воспроизводства животного мира. Обосновано, что государственный контроль в этой отрасли следует рассматривать как составляющую системы государственного контроля в отрасли охраны окружающей среды; инструмент реализации национальной экологической политики; функцию (направление) государственного управления в рассматриваемой отрасли; деятельность уполномоченных законом субъектов публичной власти, направленную на обеспечение соблюдения всеми участниками общественных отношений в этой отрасли требований соответствующего законодательства, предупреждение, своевременное выявление правонарушений и принятие мер по их устранению.

Ключевые слова: государственный контроль, надзор, соотношение, отрасли охраны, использование и воспроизводство животного мира.

In the article an algorithm for investigation of the problem of the relationship between control and supervision is developed. The question of the correlation of state control and supervision in the area of protection, use and reproduction of animal world is being clarified. It is substantiated that state control in this branch should be considered as a